



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1170/2021
28.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Тадића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Пожеги Кв 177/21 од 20.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Тадића, па се **УКИДА** правноснажно решење Основног суда у Пожеги Кв 177/21 од 20.09.2021. године и предмет враћа Основном суду у Пожеги, на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожеги К 176/20 од 13.08.2021. године окривљеном АА, досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 636.287,52 динара, који се имају исплатити из буџетских средстава суда и одређено је да исти имају бити исплаћени на рачун браниоца окривљеног, адвоката Николе Тадића, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, по претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Пожеги Кв 177/21 од 20.09.2021. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Тадића, преиначено је првостепено решење па су окривљеном АА досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 667.487,52 динара, који се имају исплатити из буџетских средстава суда и одређено је да исти имају бити исплаћени на рачун браниоца окривљеног, адвоката Николе Тадића, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, по претњом принудног извршења.

Против правноснажног другостепеног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Тадић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји

поднети захтев и преиначи другостепено решење, у делу у коме окривљеном нису признати тражени трошкови кривичног поступка на име превоза и исхране у паушалном износу, за осам долазака на главне претресе одржане пред Основним судом у Пожеги и то: износ од 56.160,00 динара на име накнаде за превоз и износ од 23.760,00 динара на име накнаде трошкова исхране у паушалном износу, те окривљеном досуди ове трошкове, увећане за трошкове састава захтева за заштиту законитости у износу од 60.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

Из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Пожеги К 176/20 од 15.03.2021. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж 414/21 од 23.06.2021. године, између осталог, окривљени АА, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело превара у саизвршилаштву из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика. Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Побијаним другостепеним решењем окривљеном су досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 667.487,52 динара, с тим што суд није признао трошкове самог окривљеног за долазак на претрес из Беча, из разлога што окривљени није доказао да је сносио трошкове за сваки долазак на главни претрес, док је висину ових трошкова доказао фотокопијом исправе коју је саставио превозник „Nais Tours INC“ о поређењу цена аутобуских карата на релацији Нови Сад – Беч, из које се не може ништа закључити нити о цени карте на наведеној релацији, ни о постојању трошкова превоза које окривљени потражује.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обуставља кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака или стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а одредбом става 2. тачка 2) истог члана прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају и трошкове превоза окривљеног.

Правилником о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. гласник РС“, бр.9/16), прописани су услови, висина и начин накнаде трошкова који у судским поступцима између осталих припадају и окривљеном.

Члан 21. Правилника прописује да награда за нужне издатке која припада приватном тужиоцу, оштећеном као тужиоцу, оштећеном и окривљеном у кривичном поступку обухвата накнаду путних трошкова, трошкова за исхрану и преноћиште и накнаду изгубљене зараде по одредбама тог Правилника (члан 6- 13).

Чланом 6. Правилника прописано је да путне трошкове чине трошкови путовања учесника у поступку средством јавног превоза од места пребивалишта, односно боравишта до места извршења радње и трошкови повратка као и трошкови путовања унутар места пребивалишта; док се одредбом члана 7. трошкови путовања надокнађују најкраћим путем и најјекономичнијим средством јавног превоза и у висини стварних издатака за путовање, који се утврђују на основу превозне карте или на други погодан начин.

Имајући у виду напред цитиране одредбе као и чињеницу да из списка предмета произлази да се окривљени АА, у време вођења кривичног поступка налазио на привременом раду у Бечу, о чему је обавестио суд и ангажовао пуномоћника за пријем писмена, те је из Беча долазио на главни претрес у Основни суд у Пожеги, то је неправилан закључак нижестепеног суда да окривљеном не припада накнада на име путних трошкова, како се основано у захтеву за заштиту законитости указује.

Врховни касациони суд налази да је побијано решење, донето уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју бранилац иако је не нумерише, у образложењу захтева основано указује, јер суд, супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљеном није досудио накнаду путних трошкова које је имао ради долазака на главне претресе.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побијано решење и предмет вратио Основном суду у Пожеги на поновно одлучивање.

У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истима, те ће, имајући у виду одредбе Законика о кривичном поступку и Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Наводе захтева који се односе на исплату трошкова кривичног поступка, на име исхране, нису разматрани, обзиром да се истима, по оцени овог суда оспорава висина досуђених трошкова од стране другостепеног суда и исти представљају чињенично, а не правно питање (члан 440. ЗКП), што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић